

[Startsida](#)

Berätta att allt är fullbordat

[Kontakt](#)

Luk 24:33-53

[Predikoarkiv](#)

Har ni hört någon prognos om sommarens semesterväder? Redan i februari brukar det dyka upp artiklar i kvällspressen som försöker förutsäga vädret under juni, juli och augusti. Ibland kan det vara en gammal same som läst i reninälvor och kommer med ett tips, ibland kan det vara någon ”klok gumma” som tolkar några tecken i naturen för att kunna svara på den viktiga frågan: ”Vilka semesterveckor blir de bästa?” Vi svenskar har ofta väldigt höga förväntningar på just semestervädret. Det är viktigt för oss att pricka in några veckor med sol och behagliga temperaturer. De få semesterveckorna ska helst kompensera oss för en lång, kall och mörk vinter. Så mycken förväntan ligger koncentrerad till en försvinnande kort sommar. Inför julens högtid har många barn höga förhoppningar på vilka julklappar de ska få. Inför sommaren har både vuxna och barn höga förväntningar på sommarvädret. De troende judarna hade under den gammaltestamentliga tiden också mycket höga förväntningar. De hade förväntningar på den Messias, den frälsare, som skulle komma.

Det gamla testamentet är fyllt av profetior om den kommande Messias, han som skulle rädda folket undan dess synder. Dessa profetior finns i alla de tre delar GT består av enligt judisk tradition: Moses (d.v.s. Moseböckerna), profeterna och psalmerna (den poetiska litteraturen, här ingick alla andra böcker). Det är därför Jesus säger att allt måste uppfyllas som är skrivet om honom *i Mose lag, hos profeterna och i psalmerna*. Den allra tidigaste profetian om Jesus hittar vi redan direkt efter syndafallet, i 1 Mos 3:15 där Gud talar till djävulen som uppträder i en orms gestalt: *Jag skall sätta fiendskap mellan dig och kvinnan och mellan din avkomma och hennes avkomma. Han skall krossa ditt huvud och du skall hugga honom i hälen*. I den här situationen har människan precis kastat bort den otroliga välsignelse som kallas Guds avbild, möjligheten att leva i enlighet med Guds lag och i harmoni med vår Skapare. Synden hade blivit en oundviklig del av mänskligt liv, och döden hade blivit det naturliga slutet på våra livsdagar. Djävulen hade vunnit en seger, genom Adam och Evas dåliga val. Men det finns hopp! Gud lovar att en särskild avkomma ska krossa djävulens makt och vinna en överväldigande seger. Jesu seger på korset är naturligtvis uppfyllelsen av den här profetian. Jesu död ju faktiskt där på Golgata, på så sätt biter djävulen honom i hälen och ser ut som en segrare, men just Jesu död är ju hans stora seger eftersom den innebär att djävulens och dödens makt är bruten, och på så sätt krossar Jesus ormens huvud. Guds profetia, nedtecknad av Moses har gått i uppfyllelse.

Självklart finns det också många profetior om Jesus också i de profetiska böckerna. I Jesaja 53 läser vi: *Men det var våra sjukdomar han bar, våra smärtor tog han på sig, medan vi höll honom för att vara hemsökt, slagen av Gud och pinad. 5 Han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull. Straffet var lagt på honom för att vi skulle få frid, och genom hans sår är vi helade* (Jes 53:4-5). Vi som nyss firat påsk har lätt att förstå vad det är Jesaja förutsäger. När den svårt misshandlade och blödande Kristus bar sitt kors längs sitt lidandes väg, på väg upp mot Golgata, var det många som tänkte just som Jesaja skriver att Jesus var *hemsökt, slagen av Gud och pinad*. De tänkte att Jesu påstående om att han var Messias och Guds Son slutligen blivit motbevisade. De tänkte att ingen som har Gud på sin sida kan råka ut för ett så bittert öde. Och de som inte kände till Jesus tänkte bara att han måste vara en riktigt ond skurk för att förtjäna ett sånt öde. Men, säger Jesaja (700 år innan det inträffar), *han var genomborrad för våra överträdelsers skull, slagen för våra missgärningars skull*. Han blev inte straffad för något fel han gjort. Han blev straffad för de många synder vi gjort oss skyldiga till. Det straff du och jag gjort oss förtjänta av, det tog han på sig. Vi har genom Jesu död fått frid och blivit helade. Döden kan inte längre skada den som tror på Jesus. Jesajas profetia har gått i uppfyllelse.

Även i den del av GT som kallas psalmerna, eller poetisk litteratur, finns profetior om Jesus. I Psaltaren finns många psalmer av Kung David bevarade och flera handlar om

Jesus. I den 8:de psalmen skriver David om Jesus och tilltalar Gud Fadern: *En liten tid lät du honom vara ringare än Gud, med ära och härlighet krönt du honom. Du satte honom till HERRE över dina händers verk, allt har du lagt under hans fötter: får och oxar, liksom vildmarkens djur, himlens fåglar och havets fiskar, allt som rör sig i haven* (Ps 8:6-9). David förutsäger Jesu inkarnation, att han blev människa som vi och uppträdde som vore han ringare än Gud. David förutsäger också Jesu upphöjelse som vi läst om i dagens text – hur Jesus stiger upp till himlen och blir krönt med ära och härlighet och hur Jesus nu regerar allt. Även Davids profetior har blivit uppfyllda.

Jesus om någon känner till vår situation. Han vet att vi syndar varje dag. Han känner till hur vi ofta gör det vi inte vill, och inte gör det vi vill. Han ser hur vi brister i kärlek både till Gud och till varandra. Jesus är själv Gud och syndfri och kan inte tolerera synd. Det är därför som Messias måste lida, dö och sedan uppstå. Messias, som är Jesus, måste lida och dö för att vi ska slippa betala skulden för våra missgärningar; han måste också uppstå för att det ska stå klart att han betalat hela syndaskulden, för att vi ska kunna vara säkra på att vi har förlåtelse i hans namn och inte har något att frukta. När Jesus talar i Lukas 24:e kapitel har allt detta hänt. Lärjungarna kan själva konstatera att det som var förutsagt om Messias nu har gått i uppfyllelse i Jesus. På det sättet förklarar Jesus för lärjungarna varför han nu lämnar dem. Hans uppdrag är slutfört.

Det är också en av anledningarna till att Jesus stiger upp till himlen. Han hade ett uppdrag, det viktigaste av alla uppdrag, att rädda människorna undan deras synder, undan död och skilsmässa från Gud. Det uppdraget är alltså slutfört och Jesus vänder åter till Faderns högra sida (Mk 16:19). För lärjungarna var det länge mycket svårt att acceptera tanken på att Jesus skulle lämna dem. Det är lätt för oss att förstå. Jag brukar ofta undra hur det skulle varit att få vandra med Jesus, att få lyssna till hans undervisning, att få bli uppmuntrad av Gud själv när man var ledsen. Tänk att få sitta vid Jesu fötter, tänk att få vara med när nattvarden instiftades. Det är inte konstigt att de som varit med om allt detta inte var så sugna på att behöva ta farväl. De insåg vad de gick miste om. Ändå är det inte till deras skada som Jesus lämnar dem och far upp till himlen. Det är faktiskt tvärtom. Jesus säger i Johannesevangeliet: *Men jag säger er sanningen: Det är bäst för er att jag går bort. Ty om jag inte går bort, kommer inte Hjälparen till er. Men när jag går bort, skall jag sända honom till er* (Joh 16:7). Jesu Himmelsfärd låter faktiskt lärjungarna växa upp andligt. Tidigare har de ofta varit svaga och tvekande, men i.o.m. Andens utgjutande på Pingstdagen är det helt andra lärjungar vi möter. Nu är de frimodiga trots att Jesus inte längre kroppsligen är mitt ibland dem. Nu vågar de vittna inför domstolar trots hot om straff. Nu vågar de predika om förlåtelsen i Kristus mitt ibland hans mest hårdnackade motståndare. Nu vågar de utföra det uppdrag Jesus gav dem, trots att det i några fall leder till dödsstraff. Jesus lämnar inte sina lärjungar ensamma till att övervinnas av världen. Genom Anden låter han dem växa så att de kan övervinna världen.

Vad innebär det för oss att Jesus nu sitter på Faderns högra sida? Betyder det att Jesus är långt borta, upptagen med långt viktigare saker än våra böner, våra bekymmer och vårt väl och ve? Nej! Tänk på att det står att lärjungarna, *tillbad honom och vände tillbaka till Jerusalem i stor glädje*. Varför kände de stor glädje? Jo, för att de insåg att Jesu Himmelsfärd var ytterligare ett bevis på hans makt. Samme Jesus som talat med dem öga mot öga, samme Jesus som så många gånger visat dem sin kärlek, samme Jesu var nu helt tydligt härskare över himmel och jord. Tänk vilken tröst när man är nedstämd. Platsen på Gud Faderns högra sida, där Jesus sitter är inte en geografisk plats långt borta. Gud är ande, och han är närvarande överallt och har all makt. Att Jesus sitter på Guds högra sida är ett uttryck som innebär att han också såsom människa har all makt i himmelen och på jorden och är närvarande överallt. Människan Jesus som föddes av Maria, växte upp och sedan led och dog och uppstod och som välsignade lärjungarna med sina genomborrade händer medan han for till himmelen – det är han som nu sitter på Guds högra sida och regerar allt, håller allt i sin hand, har all makt, är närvarande överallt och vet allt. I och med himmelsfärden drog han inte bort sin verkliga närvaro från jorden utan han gav lärjungarna och oss en bekräftelse på att han

verkligen har all makt i himmelen och på jorden och har förmåga att uppfylla sitt löfte: se jag är med er alla dagar intill tidens ände. Jesus är universums suveräne Konung som har all makt. Att han sitter på Guds högra sida innebär att han är närvarande överallt också som människa. Det finns ingen plats så bortglömd och avlägsen att han inte skulle vara med oss också där. Det finns inget mörker som är så djupt att han inte också där skulle se oss. I vilken situation vi än hamnar, om än vi fylls med känslor av rädsla eller ensamhet, så är han med oss även där. Han som har all makt i himmelen och på jorden är med oss alla dagar enligt sitt löfte

Det sägs att det är viktigt att göra ett gott första intryck. Om man är på en anställningsintervju vill man inte börja med att snubbla på mattan och krossa chefens gamla vas som står på skrivbordet. Men det är också viktigt med ett gott sista intryck. Vad är det sista den person som intervjuat mig tänker om mig innan jag går ut och stänger dörren bakom mig. Jag vill inte avsluta med ett slappt handslag när jag säger hej då. Ni vet ett sånt där handslag som känns som en död fisk. Jesus vet hur vårt psyke fungerar, och han ger lärjungarna ett trösterikt sista intryck. Ja, det sista lärjungarna såg av Jesus med sina ögon var att Jesus höll sina genomborrade händer lyfta för att välsigna dem. Han lyfte händerna och välsignade lärjungarna och han höll dem lyfta till välsignelse under det att han skildes från dem och blev upptagen till himmelen. Och han fortsätter nu, när han sitter på Guds högra sida, att välsigna sin kyrka och sina troende. I sin makt regerar han allting så att det blir till vårt bästa. Vi skall inte tänka eller tro något annat om honom än att vi ständigt står under Konungens välsignelse. Med denna bild framför oss blir Kristi himmelfärd en glädjefest: den uppståndne Konungen med sina genomborrade händer lyfta för att välsigna sina troende.

Det är några av de saker som Jesu Himmelfärd betyder för oss. Vi kan vara säkra på att hans uppdrag är slutfört. Vi vet att vår Herre och Frälsare också är världens härskare och styr allt från Guds högra sida. Vi vet att han välsignar sin kyrka och vakar över sina troende. Och nu, när alla profetiorna är uppfyllda, nu när Guds frälsningsplan är fullbordad, nu när Jesus återvänt till himlen så återstår en sak. Detta glada budskap måste predikas. Jesus säger: Det står skrivet...att omvändelse och syndernas förlåtelse skall predikas i hans namn för alla folk. För oss finns inget att vänta på. Allt är klart, himlens port står öppen för alla som tror och Gud vill att denna sanning ska göras känd för alla folk. Jesus gjorde sina lärjungar till ögonvittnen. De hade själva sett undren, lidandet, döden på korset, uppståndelsen och himmelfärden. När de berättade om evangeliet kunde de säga: vi har själv sett det, det är inte bara rykten (1 Joh 1:1). Riktigt så kan inte vi säga, men vi kan säga att det vi berättar om har blivit bevarat ända till vår tid i Bibeln. Berättelsen om Jesu tid på jorden har överlevt olika tider, moden och kulturer. Guds Ord vittnar om sin egen giltighet. Läs själv och bli övertygad om Guds kraft. Men vi behöver inte endast tala om vad Jesus gjort utifrån andras vittnesmål. När vi är Jesu vittnen, och berättar om förlåtelse tack vare korset, så kan vi också tala om vad han gjort för oss. För visst har Jesus också varit aktiv i ditt liv? Även om grunden i vårt vittnesmål aldrig ska vara subjektiva känslor, så har ändå vårt personliga vittnesmål en plats i vårt uppdrag som Jesu sändebud. För visst är det så att Jesus har väglett dig i ditt liv? Visst har han verkat omvändelse i ditt hjärta? Visst har han tröstat dig när du varit ledsen, och rest dig upp när du fallit? Visst har han fört dig in på den rätta vägen när du gått vilse, och insett att du vandrat långt bort från honom? Visst har han välsignat dig med oräkneliga välsignelser. Om det kan vi också vittna när vi berättar om honom som steg upp till himlen och nu regerar himmel och jord. Amen!

Peter Öhman

[startside](#) | [upp](#) | [predikoarkiv](#) | [skriv ut](#)

© HL 17 januari 2007

